

Кара

Поль Елюар

Сидять собі геть безсилі,
Їх гріє зимове ogniще,
Їм гірко, а вітер свище:
Вони уже непотрібні.

Розбухли душа і тіло
Від безкінечного жару,
В очах їм життя ще тліло,
Якого спили повну чару.

Ноги в них відморожені,
Очі в них заморожені,
Обсіли купкою вогнище,
Мов зграйка птахів знеможених,
Вони ж бо ще геть без пір'я.

Переклад Олега Жупанського